

متن پرسش

سلام استاد عزیز: دانشجو هستم و ملول، فضای رشته ام مرا درمانده کرده حس می کنم که جوانیم را بر سر هدفی نفسانی گذاشته ام نمی توانم خودم را قانع کنم که قرار است اینگونه بمیرم. نایی برای فریاد زدن هم نمانده در این فضا و رشته حبس شده ام و ظاهرا عیسا دمی هم برای احیا نیست. به فکرم که برای خودم به حوزه بروم، نیتم را خودم هم نمی دانم، فرار است یا قرار، ترس است یا چهل، حتی شاید مصداق علو فی الارض باشد اما از نوعی که نفس من می پسندد. از طرفی یک جوان بیست و چند ساله ی خسته چگونه دل به صرف و نحو حوزه ببندد و سالها بر سر قواعد عربی بحث کند یا کتاب هایی بخواند که می داند نه دیگر پاسخ گوی خودش است و نه اجتماعش. استاد ما بگو چه کنم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این مورد باید با مشاوره که روح و روحیه ی شما را می شناسد مشورت کنید. موفق باشید